

[Socialministeren]

sten. Regeringen har allerede flere gange tilkendegivet, at anden fase ikke i særlig grad må ramme lavindkomstgrupper. Derfor har regeringen stillet forslag om forbedringer for 30 mill. kr. på boligsikringsområdet, og disse forbedringer kommer netop børnefamilierne til gode.

Det er fortsat min opfattelse, at anden fase ikke i særlig grad må ramme lavindkomstgrupper eller få andre utilsigtede virkninger, men der er ikke nogen begrundelse for en udsættelse eller en standsning af anden fase.

Tinning (VS):

Baggrunden for mit spørgsmål er – i modsætning til det, socialministeren hævder – at den foreliggende rapport ikke fortæller noget som helst om, hvordan gennemførelsen af socialindkomstens første fase har virket. Man må klart erkende, at man ikke kan sige noget om de provenumæssige virkninger, man kan ikke sige noget om sammenhængen mellem ændringer i skatteregler og i socialindkomstreger, og man kan slet intet sige om, hvor mange personer eller hvor mange husstande der rent faktisk er blevet berørt af socialindkomsten. På dette grundlag kan man selvfølgelig heller ikke, hvad socialministeren forsøger, hævde, at det nu er blevet dokumenteret, det nu er blevet påvist, at socialindkomstens første fase har fungeret efter hensigten. Nej, det er det ikke.

Det, der er blevet påvist, er, at af de to hovedformål, der var med socialindkomsten, nemlig for det første at gøre reglerne mere forståelige og for det andet at sikre en mere retfærdig fordeling af de sociale ydelser, er det første formål i hvert fald aldeles brudt sammen. Der er formentlig ikke nogen, der i dag i fuldt alvor vil hævde, at reglerne nu er blevet mere forståelige for den almindelige dansker, som falder ind under sociallovgivningen. I den omtalte redegørelse siger man da også meget klart, at mange endnu kun har et ret spinkelt kendskab til beregningen af socialindkomsten, dens enkelte bestanddele og formålet med dens indførelse, hvor en del af formålet altså var, at det skulle blive mægtigt gennemskueligt.

Vedrørende det andet formål, en mere retfærdig fordeling, må man sige, at man ikke ved, hvor mange der har fået de forskellige ydelser. Derfor må man forsøge at basere sig

på nogle skøn, socialministeriet engang har lavet, og så må man i øvrigt forsøge sig med dels nogle beregninger ud fra den modelbefolkning, man er ved at opbygge, dels nogle rene regneeksempler. På den baggrund må man sige, at man intet ved, og derfor har jeg spurgt, om man vil stoppe op nu eller fortsætte derudad.

Henrik Toft (V):

Ministeren henviser i sit svar på dette spørgsmål til de spørgsmål, som er stillet i den rapport, vi har fået i socialudvalget. Jeg vil gerne spørge, om man har stillet de rigtige spørgsmål i det materiale, der var. Det kunne godt være, at nogle af de spørgsmål, som er stillet i socialudvalget, er mere relevante i forhold til socialindkomstens indførelse. Det vil jeg gerne bede om ministerens kommentarer til i forbindelse med hans besvarelse af dette spørgsmål.

Askjær Jørgensen (FP):

Er ministeren opmærksom på, at de mennesker, der er omfattet af lovgivningen her, typisk er borgere, der ikke er trænede i at forstå nye love, og at man derfor skal gå langsommere til værks? Det vil være rimeligt af hensyn til de mennesker, der skal hjælpes i samfundet, de svage grupper, at man farer med lempe, når man hele tiden regulerer betingelserne for at blive hjulpet af samfundet. Jeg synes faktisk, at når man går ud i befolkningen, så konstaterer man, at der er megen usikkerhed med hensyn til, hvordan folk i det hele taget er dækket ind, hvordan de kan blive hjulpet.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg kan kun sige til hr. Henrik Toft, at spørgsmålene i socialudvalget går langt mere i tekniske detaljer end det, vi skal svare på fra ministeriets side vedrørende rapporten.

Det er også et svar til hr. Tinning, der kritiserer, at rapporten ikke indeholder nogen provenumæssige oplysninger. Det var faktisk heller ikke det, udvalget blev bedt om at finde ud af til denne rapport.

Hvad hr. Tinnings øvrige bemærkninger om socialindkomsten angår, må jeg sige, at hvis man overhovedet skal anlægge sociale kriterier, når man gennemfører en ordning med indtægtsregulerede tilskud og ydelser, så